

סיפורים נפלאים לילדים

פרשת נשא

"והתודו את חטאתם אשר עשו" (ה, ז)

איש פשוט אחד שגר בירושלים היה סובל לפני פטירתו יסורים רבים ולא יכול היה למות.

כשבאו אליו אנשים לבקרו, לא בקש מהם דבר, כי אם שיתפללו את ה' שיקח את נשמתו ולא יסבל יסורים נוראים כאלה, והיה גוסס ומתעורר לתחייה, ושוב גוסס, וחוזר חלילה.

בין המבקרים אותו היה אדם אחד שבקש ממנו שיספר לו את כל פרק חייו ומה שעבר עליו מימי נעוריו ועד עתה.

התחיל לספר ובתוך הדברים ספר שהיה בליז'ענסק, כשרק הזכיר את השם ליז'ענסק עלתה מחשבה בלב האיש המבקר ושאל אותו, אם היה על קברו של הרה"ק רבי אלימלך מליז'ענסק זיע"א.

החולה השיב בתמיכה, וכי אפשר להיות בליז'ענסק ולא להשתטח על קברו של אותו צדיק.

אם כן אמר האיש, מובן הדבר, רבי אלימלך כתב בצוואתו, שכל מי שיפקד את קברו מבטח לו שלא ימות בלא תשובה, ובכן זו העצה היעוצה לה, תאמר ודוי ותעשה תשובה. עשה החולה כן ומיד נפטר.

"יאר ה' פניו אליה" (ו, כה)

הגאון רבי משה פינשטיין זצ"ל, מגדולי הפוסקים בדור האחרון ומנהיג היהדות החרדית באמריקה, הגיע לפגישה עם גביר בקומה רביעית בבנין משרדים ללא מעלית.

הוא היה אז בגיל למעלה משמונים וחמש, ובקשי רב טפס את המדרגות ברגל.

כשהסתיימה הפגישה הוא ירד למטה לאטו ועמד להפנס לרכב שלקח אותו.

לפתע נעמד במקומו כנזכר בדבר מה, ובלי לומר מלה נוספת סב על עקבותיו וצעד לעבר הבנין.

שני תלמידים שליוו אותו הזדרזו לשאל:

"האם הרב שכח משהו?"

"כן" - השיב להם - "אני צריך לעלות".

"שהרב לא יטרח" - נזעקו שניהם - "אנחנו נעלה!" אך רבי משה נענה בשלילה: "זה עסק שלי!..." והחל לטפס למעלה.

מה גורם לאדם בן שמונים וחמש לטפס ארבע קומות ברגל, לאחר שרק הרגע ירד?

מה גורם לו לסרב לעזרה ולהתאמץ בעצמו?

התלמידים עלו אתו, ראוהו מתנשם ומתנשף במאמץ, ונח בין קומה לקומה. כשהגיע לקומה רביעית, נכנס למשרדו של הגביר,

הלה קם ממקומו מפתע, האם התחדש משהו מאז השיחה ביניהם?

רבי משה פנה ואמר: "שכחתי להודות לך על כוס התה שהכנת לי, באתי לומר יישר כח!

התה היה מצוין!"

התלמידים נאלמו דם.

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רוזנבוים זצוק"ל

כ"ו בניסן תשע"ז

חבר שמבין בענינים אלו הציע לו להעביר את הרכב למוסך מרשה בירושלים, שם יתכן שיוזל המחיר וגם תנתן אחריות לתקון. הוא נענה לעצת החבר ושלח את הרכב לירושלים.

בעבר יומים התקשרו מן המוסך ובשרו: "הרכב מוכן". הוא עלה לירושלים בלב דרווה, כשבכיסו פרטיס אשראי ובמגרה תכנית גבוי - חבר מוכן לסיע במקרה הצורך. בלב אמר תפלה חרישית שלא ידרש לכה.

נגש לעמדת התשלום ובקש חשבונית. למול עיניו הופיעה שורת הסכום: אפס שקלים.

הוא הביט בפקיד בתמיהה ובקש לדעת מהו הסכום לתשלום. הפקיד השיב בשלוח: "אין חיוב. לאחרונה התקבלו בחברה העולמית תלונות רבות על תקלות בגירים, והחלט כי כל רכב שמספר הקילומטרים שלו קטן ממאה וחמשים אלף - יזכה בהחלפה ללא תשלום."

השמחה הייתה עצומה. מתנה מהשמים - חסד גמור. חסכון של אלפי שקלים, מבלי שתכנן או בקש.

אבל ההשגחה לא תמה כאן. הוא התישב ברכב בהתרגשות, הניע - והביט במד האוץ, המונה הציג: מאה ארבעים ותשעה אלף ושש מאות שבעים ק"מ. כלומר, שלוש מאות ושלושים ק"מ בלבד לפני תם ההטבה.

טיול אחד עם הילדים - והיה מפספס את כל ההטבה הגדולה. והוא עוד שאל: "רבנו של עולם, למה עכשו? למה לא חפית?...?"

אבל התשובה כבר הייתה בלבו: אלו התקלה הייתה מתרחשת לאחר חל המועד - היה מפסיד את ההטבה היקרה הזו ובוכה על סכום עתק. אך הקב"ה, ברחמיו המרבים, הקדים תרופה למכה. דוקא כשחשב שהחג התקלקל - התברר שדוקא כך שמר עליו בורא עולם, והשיב לו כפלים: גם מתנה בספית, וגם אמונה מחזקת.

כששככה מעט תדהמתם שאלו: "כבוד הרב, האם לא יכלת לשלח אותנו לומר תודה?" "יכלתי" - השיב להם בפשטות - "אבל מי שתה את התה, אני או אתם? אני שתיתי, ולכן אני הוא שצריך להודות!..."

יש מי שרכבו נועד לתנועה, ויש מי שהרכב שבדו הוא שליחות של חסד.

כזה הוא האיש שספר את ספורו האישי - יהודי ירא שמים, בעל לב רחב, אשר הרכב שברשותו משרת מטרה אחת בלבד: עשית חסד עם בריותיו של מקום.

אין הוא נוסע ברכבו לצרכיו האישיים, לא לקניות, לא לסדורים, לא לבלויים. הרכב מיעד כל כולו להסעת חולים, לנסיעה בין בתי חולים, לעידוד נזקקים ולשמח לבבות שבורים. מעיר לעיר הוא נוסע, מבלי לבקש תמורה - זולת הזכות לעשות טוב.

בני ביתו כבר התרגלו: הרכב אינו מיעד למשפחה. רק פעמים בשנה - בימי חל המועד - מתהפכות היוצרות. אז, ורק אז, נמסר הרכב לרשותם, והוא מוציא את משפחתו לטיולים כדי לשמח אותם. "הם יודעים שזו התקופה היחידה שבה הרכב לרשותם", כך ספר "וזו שמחה שלהם ושלי גם יחד."

אלא שדוקא ביום הראשון של חל המועד פסח ארעה תקלה. הרכב הפסיק לפעל. הילדים התאכזבו מאוד, וגם לבו של האב כאב. האב שאל את עצמו: "רבנו של עולם, למה עכשו? למה לא חפית עוד כמה ימים?" לאחר שהתיעץ עם תלמיד חכם, והברר לו כי מתר לתקן את הרכב בימי חל המועד במקרה זה, הודיע לילדיו: "התפללו, בעזרת השם הרכב יתקן במהרה, ונוכל עוד לצאת יחד לטיול."

הבדיקה העלתה שהגיר התקלקל. במוסך המקומי נקבו במחיר גבוה, שמונה עשר אלף שקלים עבור החלפת הגיר. סכום כבד.